

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 3. Anastasii obitus. Hadrianus IV. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](#)

Sæcul. XII.
A.C. 1154.

§. III.

Anastasii obitus. Hadrianus IV.
Papa.

Cod. Vatic.
Baron. &
Papeb.

Chron. Vos.
to. 2. Bibl.
Lab. p. 308.

Guil. Neu-
brig. II. c. 6.

Paulo post quam Regni habendas capes-
sivisset, litteræ allatæ sunt, quibus de
obitu Anastasii IV. Papæ, & de electione
Hadriani IV. certior fiebat. Nam Ana-
stasius eodem anno millesimo centesimo
quinquagesimo quarto secunda die De-
cembris defunctus est, cum annum unum,
menses quatuor, & dies viginti quatuor
Ecclesiam rexisset. Die sequente, ter-
tia Decembris, quæ erat Feria VI. Papa
eligitur & coronatur Nicolaus, Episco-
pus Albanensis, dictus Hadrianus IV. qui
Ecclesiæ Romanæ annos quatuor & men-
ses novem præfuit. Is natione Anglus
fuit, nomine Nicolaus *Brec-Spere*, id est,
Hastatus, parente Roberto Clerico, qui
Monachum ad S. Albanum induens, fi-
lium impuberem & admodum pauperem
reliquit in sæculo. Tum adolescentiam
ingressus, cum propter inopiam scholis
vacare non posset, idem monasterium
quotidianæ stipis causa frequentabat.
Erubuit pater, verbisque mordacibus
socordiam ejus increpitans omni solatio
destitutum cum gravi indignatione ab-
egit. Juvenis, necessitate premente a-
liquid audere coactus, trajecto mari
Galli.

Gallicas adiit regiones, ubi cum nullum Sæcul. XII.
fortunæ beneficium inveniret, usque in A.C 1154.
Provinciam ad Monasterium Canonico-
rum Regularium S.Rufi pervenit, & qui-
bus potuit obsequiis se ipsis commenda-
re curavit. Quoniam vero erat corpo-
re elegans, vultu jucundus, prudens in
verbis, ad injuncta impiger, toti Con-
gregationi placuit, usque adeo, ut ab iis
rogatus habitum Regularem susceperit.
Inter ipsos compluribus annis versatus
magno zelo & disciplinæ amore eminuit.
Lectioni sedulo incumbebat; unde per-
spaci ingenio & facundia a natura præ-
ditus in scientia & eloquentia mire pro-
gressus est. Tandem Guilielmo II. fa-
tis functo ipse summo omnium consensu
Abbas eligitur.

Ecce vero, elapsis exinde paucis an-
nis, ipsos pœnituit, quod hominem pe-
rigrinum sibi ipsis præfecissent, calu-
mnias cuderunt, & querelas ad Sedem
Apostolicam detulerunt. Eugenius III.
auditis accusationis capitibus, miratus,
quam sapienter, quam modeste Nicolaus
se se defenderet, pace inter Abbatem
& monachos utcunque composita, re-
conciliatos dimisit. At non diu tenuit
pax domestica, grandiusque intonuit re-
diviva tempestas. Tum Pontifex a Ca-
nonicis iterum interpellatus, *Scio*, ait,
qua turbarum vestrarum causa sit. Ite,
&

Sæcul. XII. & eligite vobis alium, quocum pacem
A.C. 1154. habere possitis; hic autem vobis amplius
non erit oneri. Ita utriusque parti prospiciens,
Nicolaum Romæ retinuit, ejus opera in negotiis gravioribus usurus, ac
Cardinalem Episcopum Albanensem creavit.

*Cod. ap.
Papebr.* Inde ad Norwegos Legatus missus
*ap. Petr.
Bles. ep. 168.* Nicolaus, cum barbarem nationem in
Lege Dei instruxisset, redux in Sacram
Sedem evehitur. Hadriani promotione
comperita Henricus, nuper proclamat⁹
tus Rex Angliæ, literas ad eum exarari
jussit, videlicet olim Regno suo subditum
& popularem, gratulatus Angliæ, quod
arborem produxisset tam feliciter in a-
liam regionem transplantatam. Hortatur
ut Ecclesiæ dignos Ministros præficiat,
ac Terræ Sanctæ & Imperio Græcorum auxilia præparet.

§. IV.

Arnaldi Brixiensis extrema.

*Att. ap.
Baron.an.
1155.* Inter hæc Arnaldus Brixensis Romæ
versabatur, erroris sui venena publice
disseminans, civium quorundam sedi-
tiosorum & in primis Senatorum factio-
ne munitus. Nam quidam ex iis, quos
Arnaldus seduxerat, Gerardum Presby-
terum Cardinalem tituli S. Pudentianæ
in platea Sacra procedentem, & ad Pa-
pam se se collaturum, ausu temerario
inyo-